tue: qz oia in eius potestate sunt. a Et imples/Ecce esca. b Omne aial bndictione.i.cõuenienti refectiõe. c Justus dns i oib⁹ vijs suis. Hec laus est de iusticia: Uie sũt dispositiões z volũtates/q̃ oẽs iuste sũt. Justus est em qñ cedit q̃ qñ curat. Sic cõfessi sunt omns sancti in tribulatiõibus/q̃ iusta sunt iudicia dei.

d Et sanct⁹ i omnib⁹ operib⁹ suis: Pius/patiens: dator oim bonorũ. Uie ad dispositionẽ ptinent/opa ad effectũ: hec ꝓm nos diuidũt: sed apud illũ/hoc ẽ velle qd̃ facere: qz ex eius volũtate res habẽt esse.

Al. tq̃ invocãt

e Prope est dns: id est ꝓpitius: etsi non statim facit eis qd̃ petunt. Et hoc sumit de iusticia: f Omib⁹ invocãtib⁹ eũ i veritate: nõ ꝓm vana desideria: q̃ aliud q̃rũt q̃ ipsũ deũ. Et ipse faciet aliqñ: etsi nõ statim vt petũt: g Volũtatẽ timẽtiũ se faciet: si tñ iõ timẽt vt ei⁹ volũtatẽ faciãt/eorũ volũtatẽ facit. h Et deꝑcationẽ eorũ exaudiet: dũmodo sit pia/ꝓ se z pseuerãs. i Et saluos faciet eos/in p̃senti z futuro. k Custodit dns oẽs diligẽtes se: z oẽs pctores dispdet. In vtroq̃ ẽ ęqtas. Equũ ẽ em z diligẽtes custodire z pctores pdere. Apud eũ em suauitas eẽ ondit: z apud eũ seueritas eẽ demõstrat. l Laudationẽ dñi. Expositi oib⁹ locis laudis: sequit breuis cõclusio: qz cõcludit q̃ nõ põt explicari. q.d. qñ oia ita se habẽt: m Os meũ loq̃t laudationẽ dñi. Et exẽplo meo: o Omis caro.i. omis hõ cõuersus ad deũ: n Bndicat/nomẽ sanctũ eius: p In sęculũ: id est p̃senti. q Et in sęculũ sęculi.i. in futuro.

Al. tẽces

Moraliter * liij.b. Reputauim⁹ eũ q̃si leprosũ. Man⁹ hęc dũ clausa erat/cõtinebat omis sanitatis vnguẽtũ: Ideo clamabãt patres antiq̃: Ut qd auertis manũ tuã d medio sinu tui. Et tandẽ nõ potuit ꝓtinere: sz apuit z effudit. Cant⁹.j.a. Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Et Cant⁹.v.b. Man⁹ meę distilluerũt myrrhã. Hãc manũ retraxit pr in sinũ i ascẽsiõe: z itez educet sanã/qñ i secũdo aduẽtu/q̃ apparuit vilis z abiect⁹/apparebit i maiestate gl̃ios⁹. Itẽ aperuit manũ suã christ⁹ i passiõe quã habebat clausã: vt nob apertã in salutẽ daret: z etiã pforatã/vt large sanguinẽ ad nostrã emũdationẽ effunderet. Ut̃ Zach.xiij.c. Quę sũt istę plagę i medio manuũ tuarũ: Et dicet: His plagat⁹ sũ i domo eorũ q̃ me diligebãt. Clausã manũ habebat: vt diabolũ pugno pcuteret. Esa.lj.d. Nũqd nõ pcussisti supbũ z vulnerasti draconẽ: Apertã manũ habet: qñ aliquẽ pcutit vt filiũ ad corrigẽdũ. Job.v.b. Qui cępit ipse me cõterat: soluat manũ suã et succidat me. Et notãdũ q̃ dñs illis apit sinistrã/qb⁹ tpalia abũdanẽ dat: dexterã ꝓo claudit/dũ ęterna subtrahit. Qd̃ notat/Gen.xlviij.c. in cãcellatiõe manuũ iacob cũ posuit manũ dexterã sup ephrai minorẽ: sinistrã ꝓo sup manassẽ: Ac si diceret: hui⁹ sũt ęterna: illi⁹ tpalia: et cui subtraho tpalia/reseruo ękna. Ideo etiã dr̃/Gen.xxv.a. q̃ abrahã filijs cõcubinarũ largit⁹ est munera: deditq̃ cũcta quę possidebat isaac filio suo. Grego⁹. Pueris nũmos subtrahim⁹/quib⁹ totã hęreditatẽ reseruam⁹.

Manus dei.s. fili⁹: habet q̃nq̃ digitos quibus nos adiuuit

Hęc man⁹.i. fili⁹ dei/habet quiq̃ digitos/quib⁹ nos adiuuit mltiplicit. Primu⁹ est pollex a pollicẽdo: qz christ⁹ ꝓmisit nob vitã ęternã. Matth.iiij.c. Ecce appropinquabit regnũ cęlorũ. Joh.xiiij.c. Ad eũ veniem⁹ et mãsionẽ apud eũ faciem⁹. Secũd⁹ index ab idicãdo: qz ondit nob patrẽ. Joh.j.b. Deũ nemo vidit vnq̃ nisi vnigenit⁹ fili⁹ q̃ ẽ i sinu pris/ipse nob enarrauit illũ. Joh.xvij.b. Pater manifestaui nomẽ tuũ homib⁹. Tertius medius. j. Timoth.ij.b. Mediator dei z hominum homo iesus christus. Quart⁹ medicus: qz sanauit vulnera nostra. Matth.ix.b. Nõ egent qui sani sunt medico. Quint⁹ auricularis: qz christus aperuit nobis semitas dei. Esa.xxxv.b. Tũc aperient aures surdorũ. Et aperuit scripturas. Luc⁹.vlt.g. Aperuit illis sensũ vt intelligerẽt scripturas. Aperuit igitur deus hanc manũ z hos digitos. Manus aperuit in spũssancti missione: de quib⁹ gratiarũ vnguenta fluxerũt. Cant⁹.v.b. Man⁹ meę distillauerunt myrrhã: qd̃ referri potest ad passionẽ. Sequit: Et digiti mei pleni myrrha ꝓbatissima: quod ptinet ad spũssancti missionẽ: Per distinctionẽ em digitorũ diuersitas significatur donorũ. Unde sicut sũt q̃nq̃ digiti: ita sũt quinq̃ effectus spiritussancti. Nam spiritussanct⁹ ꝓmo mentẽ vngit: in quo officiũ pollicis exercet/q̃ vngunt reges z sacerdotes: Sic spũssanctus animã iungit in regẽ: dũ q̃ ipsũ regit et ordinat cogitatiões. Ps̃. Oleo sãcto meo vnxi eũ. Et iungit in sacerdotẽ/dũ affect⁹ carnales ũmolat. Apoc. j.b. Qui fecit nos regnũ z sacerdotes deo z pri. Secũdo mẽtẽ cognitiõe veritatis illumiat: et sic index ẽ dũ vitatẽ demõstrat. Ps̃. Uias tuas dñe demõstra mihi. Tertio deo mentẽ ꝓiũgit/vnit/recõciliat ꝓm ꝓprietates medij. Jõ stetit iesus in medio aialiũ/doctorũ/latronũ z discipulorũ: ꝓprietates medij opans. s. q̃ charitatẽ: q̃ ẽ vinculũ pfectiõis. Col⁹.iij.c. Quarto mentẽ leui tactu sanat: et sic ẽ digit⁹ q̃ dr̃ medic⁹. Hoc digito tetigit locũlũ: Luc⁹.vij.c. Leuis etiã tact⁹ reputat/cũ emẽdando flagellat. Gen.xxvij.c. Accede huc vt tangã te fili mi z pbẽ zc. Quinto intellectũ aperit: q̃ ẽ auris interior: z sic ẽ auricularis. Apoc⁹.ij.b. Qui habet aures audiẽdi audiat. Sed multi sũt q̃ port⁹ eligũt demõstrationẽ digiti hoũ ad laudẽ q̃ demõstrationẽ spũsscti interiorẽ ad eruditionẽ. Tales addũt sextũ digitũ: dũ laudẽ appetũt z donũ spũssancti deo nõ ascribũt: significati p mõstr̃/habẽs sex digitos: qd̃ intfecit ionathas: qui iterptat donũ colũbę.ij. Reg⁹.xxj.d. Qui em a dono colũbę.s. spũsctõ oẽ bonũ mõstratũ esse itelligit: superfluitatẽ digitorũ in se intficit. Sũt alij q̃ nõ solũ volũt digito demõstrari ad gloriã: sz alios ondũt ad ig̃niniã. Esa.lviij.c. Si desieris digitũ tuũ extẽdere: et loq̃ qd̃ nõ ꝓdest: oriet in tenebris lux tua. Sũt alij q̃ de gra intumescũt: vt roboã/q̃ dixit: Minim⁹ digit⁹ me⁹ grossior ẽ dorso pris mei: ꝑ est maior es i gra supare: iõ regnũ ei⁹ scissũ est.iij. Reg⁹.xij.c. Docet q̃ nos tota trinitas manũ extẽdere z apire ad pęnitẽtiã. Eccli. iiij.d. Nõ sit man⁹ tua ad accipiẽdũ porrecta: z ad dãdũ collecta.

Expositio Ps̃.CXLV.

Lauda aia mea dñm. Titulus est/Alleluia: id ẽ laus dei. Vox ista est q̃si musica salutaris/tanq̃ harmonia cęlestis: q̃ non solũ hoies sed etiã angelos delectat: laudẽ dei exꝑmẽs: q̃ cõgrue huic psalmo p̃scribit: vbi vir iust⁹ exhortat aiam ad laudẽ dei: qz in aduersis aliqñ velit nolit pturbat aia. Uñ.ã. Quare tristis es aia mea z q̃re cõturbas me. Sed vt auferat ei perturbationẽ/suggerit gaudiũ de spe si nõ in re: Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor zc. Intentio monet ad laudẽ. Hod⁹. Tripertit⁹ ẽ psalm⁹. Primo ꝓpheta sibi q̃si oib⁹ cõsulit laudare ne in vanis ociet. Secũdo alios monet non sperare in homine: ibi: Nolite cõfidere. Tertio docet omnẽ spem in deo ponẽdã: ibi: Beatus vir. Uir itaq̃ iustus animã suã ad laudẽ exhortans/ait: r Lauda anima. Nõ hoc caro animę cõsulit cum aia sit dignior: Ipsa em natura spiritualis infinita est z substãtię dei vicina z purior: Ergo pars animę superior. s. mens quę cogitat sapiẽtiam diuinã/illi inherens z in illam suspirans: videt quasdam animę partes. s. sensualitatẽ pturbari motibus sęculi z cupiditate ꝛenorũ ad exterioza rapi: a quib⁹ ad interioza et supioza reuocat eã. Se ergo ꝓm sensualitatẽ exhortans aia ꝓm rationẽ dicit: Lauda aia mea dñm. Quid em tibi placet i hoc sęculo diuisa p tot sęcularũ rerũ amores: collige te ad auctorem: hic erit tibi pax et securitas. Deinde respõdet anima mẽti quasi hic p̃grauata z non valens ita cõsistere: vt dignũ est dicit: Laudabo dñm

i exaudiet: z salũos faciet eos.
k Schin. Custodit dominus oẽs diligẽtes se: et oẽs pctores dispdet. Tau. †Laũda/tionẽ dñi loquet os meũ: et bndicat omis caro†noi sancto ei⁹ in sęcũlũ: z i sęcũlũ sęculi.

Al. †Laudem

Al. †nomẽ sctũ

Alleluia. (CXLV.

Laũda aia mea dñm:

Ps̃.88.

Ps̃.24.

Ps̃.41.

Partitio psalmi

dicit: a Laudabo dominum in vita mea: id est in vita p̃senti. Et qua firmitate propositi teneat ad laudãdũ deum indicat/cum subiũgit: b Psallam deo meo q̃diu fuero: id est dum vita viuam super terrã laudabo dominũ deũ meũ. Vel sic: a Laudabo dominũ in vita mea: id est in vita ęterna quę est vere vita ſ. cum perfecte ei inhęsero. Sed h modo laudo tenuiter: quia corpus aggrauat aiam: ideo hic gemo: ibi plene laudabo: qz tunc/ b Psallam deo meo q̃diu fuero. Non ideo hoc dicit q̃ aliquãdo nõ sit: quia in ęternũ erit: et ideo vere diu: sed q̃diu fuero perfecte. ſ. Psallere aũt a psallin dicitur/qd̃ est tangere: et ad bona opera pertinet: vt sic indicet se laudaturũ corde ꝛ ore ꝛ bonis opib⁹ dñm. Per tactũ bona opatio significat. s̃. Bonũ est ꝓfiteri dño ꝛ psallere ꝛc̃. Nota decẽ q̃ debet hõ facere de aia sua circa deũ. Primo dz eã effũdere coram domino per deuotionẽ. Ps̃. Hęc recordatus sũ ꝛ effudi in me animã meã. Secundo debet eam leuare ad dominum per spem ꝛ confidentiã. Ps̃. Ad te domine leuaui animã meã: deus meus in te confido nõ erubescam. Tertio subijcere eam p humilitatẽ. Ps̃. Nõne deo subiecta erit aia mea? Sequit: Verũtamẽ deo subiecta esto anima mea. Quarto omnẽ temporalẽ cõsolationem renuere. Ps̃. Renuit consolari anima mea. Quinto soli deo per fidẽ viuere. Abacuk. ij. a. Just⁹ enim ex fide viuit. Ps̃. Anima mea illi viuet. Sexto bona dei scrutari. Ps̃. Ideo scrutata est ea anima mea. Septimo i bonis domini demorari. Ps̃. Anima eius in bonis demorabit. Octauo delectari ꝛ exultare. Ps̃. Anima mea exultabit in domino: ꝛ lętabit in salutari suo. Nono debet ipsa anima ad amplexus sponsi anhelare: et ipsum totis visceribus desiderare. Ps̃. Quẽadmodũ desiderat ceruus ꝛc̃. Decimo debet q̃diu viuit laudare: vt hic: Lauda aia mea dominũ. Et ipsum benedicere cum omnib⁹ interioribus suis. Ps̃. Benedic anima mea dominũ/ꝛ omnia quę intra me sunt nomini sancto ei⁹. Hoc ẽ psalteriũ decachordũ: de quo supra dictũ est: vt tandẽ supra se tracta dicat: Q̃ dilecta tabernacula tua ꝛc̃. c Nolite cõfidere in principibus. Hęc ẽ secũda pars in q̃ monet nõ sperãdũ esse i hoib⁹ sz i deo. q. d. ego laudabo: vos aũt pusilli qui nõdum de deo speratis/nolite cõfidere in principibus: qz tam principes q̃ homies mẽdaces sunt in promissis. Ps̃. Mẽdaces filij hominũ i statheris. Item/quia cito moriunt. Eccl. x. b. Omnis potẽtat⁹ vita breuis. Itẽ/quia in necessitate deficiunt. Deut. xxxij. e. Surgãt ꝛ opitulent vobis: ꝛ in necessitate vos ꝓtegant. Hiere. ij. f. Ubi sunt dij tui quos feceras tibi? surgant ꝛc̃. Item/quia nihil possunt contra dominũ. Osee. x. a. Non em̃ timemus dominũ: ꝛ quid faciet rex nobis? Roma. viij. f. Si domin⁹ ꝑ nobis: quis cõtra nos? Item/quia cito mutant ab amicitia ad inimicitiam. Numeri xxiij. c. Non est deus quasi homo vt mentiat: nec̃ filius hominis vt mutet. Item/quia fallaces sũt. Esaię. xxxvj. b. Ecce confidis sup baculum arũdineũ confractum: cui si innixus fuerit homo/ pforabit manũ eius. Item/quia ꝓfidentia hominis cõfidentiã de deo tollit. Esa. xxx. a. Os meũ nõ interrogastis sperãtes in fortitudine pharaonis. Tales domin⁹ nõ adiuuat. Sequit: Erit vobis fortitudo pharaonis in cõfusionẽ. Ideo j. Mach. viij. ex quo iudas machabeus posuit fiduciã in romanis/deuictus est ipse ꝛ exercitus eius. Propter hoc dicitur Hiere. xvij. a. Maledictus homo q̃ confidit in homie. Non est ergo cõfidendum/ d In filijs hominũ in quibus nõ est salus: sed in filio hominis: id est in christo: qui dicitur filius hominis: non inquãtũ homis filius/sed dei/confidendũ est in eo: quoniã ipsum constat humani generis existere saluatorem. e Exibit spiritus eius. Anima em̃ tanq̃ depositum reddenda est deo/a quo est: sicut corpus terrę/vnde est.

Al. ꝗsum

Al. ꝗprincipes et in filios

Al. ꝗExiet

Mõ est confidẽdũ in homibus

Alia tãq̃ depositũ reddẽda est deo: sed diuersi diuersimode reddunt eam

a laudabo dominũ i vita mea:
b psallam deo meo q̃diu ꝗfuero. Nolite cõfidere in ꝗprin-
c cipibus: neq̃ in filijs hõmi-
d nũ in quibus non est salus.
e ꝗExibit spiritus ei⁹ ꝛ reuer-
f tet in terram suam: in illa die
g peribũt omnes cogitationes
h ꝗeor. Beat⁹ cui⁹ deus iacob
i adiutor eius/spes ꝗei⁹ in dño
k deo ipsius: qui fecit celũ et
l terrã/mare ꝛ oia q̃ in eis sũt.
m Qui custodit veritatẽ i ꝗsecu-
n lũ: facit iudiciũ iniuriã ꝗpatiẽ-
o riozatũ ꝛ corruptũ depositũ inuenit/dicẽs illud/Matth. xxij. c. Cuius est imago hęc? Et quia talis anima est cęsaris: id diaboli: deus eam accipere renuit/dicens: Reddite ergo quę sũt cęsaris cęsari. Et illud/Zach. xj. c. Proijce eos ad statuarium. Alij obligant se reposcenti: ꝛ non reddunt quod obligatum est: vt illi qui ꝓpter venialia detinentur in purgatorio? de quibus. j. Corinth. iij. c. Ipse autem saluus erit: sic tamen quasi per ignem. Alij pro debito alieno obligati depositum reddere non possunt: vt illi qui suscipiunt curas animarũ: de quibus Prouerb. xx. c. Tolle vestimentũ eius qui fideiussor extitit alieni: ꝛ pro extraneis aufer pignus ab eo. Alij statim reddũt accepto chirographo: sicut fecit gabelus: de quo habetur Tobię. j. c. qui debebat decem talenta tobię sub chirographo. Gabelus interptat vallis deo festinans. i. hũilis: qui ad deum festinat ꝛ reddit depositum suum. ſ. animam: quę est drachma p decẽ talenta significata: Hãc christus sub chirographo cõmissã repetit. e Exibit/q̃ spiritus: id est aia de corpore subito qũ nõ vult vel scit. f Et/exeũte spũ/reuertetur/caro/in terram suam: vñ cępit initiũ. g In illa die. ſ. mortis: h Peribunt: id est frustrabunt: i Omnes cogitationes eorũ: quę i diuersos ambit⁹ sęculi tendebãt. k Beatus cuius deus ꝛc̃. Hęc est tertia pars vbi docet omnẽ spem in deo ponẽdam. Et notandũ q̃ supra remotis noxijs/docet hic quid salutis est. ſ. in quo sperandum sit. Et quasi quis quęreret: in quo ergo esset sperandũ: respõdit: In domino: quia/beatus/est/cuius deus est: nõ angelus vel homo: sed/ l Deus iacob: id est qui sperat i illo qui fuit deus iacob. Ipse dico/ m Adiutor eius/iacob: id est adiutor huius veri iacob: sicut fuit adiutor illius actualis iacob. Ipsi⁹ iacob sic fuit adiutor/vt de iacob faceret israel: qui iam videret adiutoriũ/fieret israel. i. videret deũ/q̃ est ei⁹ adiutorium. Sic/si hic non vides sed habes adiutorem deũ: eris tandem de iacob israel: et videbis deũ ꝛ cessabit omnis gemit⁹ ꝛ dolor. Dic̃ ergo: Beatus/est ille/cui⁹ deus/est de⁹ iacob adiutor ei⁹: id ẽ hui⁹ veri iacob: sic̃ illi⁹ actualis. Cur ẽ beat⁹? Quia/ n Spes eius/est/in domino deo ipsius. Et qz etiã cultoribus dęmonũ spes est i deo suo: determinat in quo debet spes poni/dicẽs: o Qui fecit ꝛc̃. quasi in quo domino deo? In illo q̃ fecit: p Celũ et terram/mare. i. in christo. Et hoc vsq̃ ad finem psalmi ostẽdit describendo eũ per opera. Nam etsi sint dij multi ꝛ domini: nobis tamẽ vnus est deus: ex quo omnia. Et est hęc laus ab operibus: quia etsi nõ eius substãtiã: tamẽ actus eius aliquatenus nostra capit noticia: de quib⁹ subdit: q Et omnia fecit/quę in eis sunt. ſ. in cęlo ꝛ in ęra/mari: et ita de te curat int̃ alia. Omia dicit: ne quẽ aliũ putes creatorẽ/vel. i. etiã minutissimarum rerum. Et pręter cętera hoc addit ad nos ptinẽs: Ipse est/ r Qui custodit veritatẽ: hic est christus: q̃ est veritas: quia oĩs hõ mendax. His verbis et amandum prędicat ꝛ timendũ. Custodit veritatẽ: quia/ s Facit iudiciũ/his qui patiunt/iniuriam. Qd̃ enim iure quis patitur/non est iniuria. Aliud est enim pati iniuriam: aliud pati supplicium. Iniuriam enim patimur iniuste: supplicũ iuste.

Ps. 107.

Phil. 1. d.

Al. ꝗeius

Al. ꝗillius in dñm deũ

Al. ꝗeternũ facientem 23. q. 4. c. infideles

Al. ꝗaccipiẽtib⁹

1. Cor. 8. b.

Ps. 115.

a Dat escā/vtrāq̃/corporalē ⁊ spūalē/ b Esuriētib⁹: de
q̃b⁹ dicit/ Matth̃.v.a. Beati qui esuriūt iusticiā. Hęc duo.s.
facere iudiciū ⁊ dare escam/ad iusticiam ptinēt. Christus enim
iustus iudex vindicat patientes ꝓpter nomē suum: et dat escā
diligentibus se. c Domin⁹ soluit cōpeditos/ mortali
corpore. Nos soluit/
ex mortalibus faciens
ĩmortales. Al'/cōpe
ditos/culpis: domi
Al. †sapiētes facit nus soluit/a pecca/
tis. Et d Domi/
Al. †pselytos nus illumiat/sapiē/
Al. †orphanū tia. e Cęcos/igno/
Al. †via rantia.i. eos q̃ cęci sūt
Al. †exīmiabit facit sapiētes. Hęc ad
abundantiā suauitatis
Al. †tetergū ptinēt. Sed q̃/ f Do/
min⁹ erigit elisos.

a tibus: dat escā esurientibus.
b Dns soluit cōpeditos: dns
c illūmiat cęcos. Dns erigit
d elisos: dn̄s⁹ diligit iustos.
e Dns custodit aduenas: ⁊ pu
f pillū ⁊ viduā suscipiet: ⁊ vias
g pctōr ⁊ disperdet. Regnabit
h in secula/ deus tu⁹ sion:

Elisos per superbiā: erigit p humilitatē. Quos eñ diabolus
elidit/domin⁹ erigit. g Domin⁹ diligit iustos/per gratię
infusionē. Et q̃ diligit/ideo facit iudiciū eis iniuriā patiētib⁹.
Qui sunt iusti? Et quō diligit? Ecce iusti sunt pupilli ⁊ viduę.
Nos diligit custodiēdo: Et hoc ē q̃d ait: h Domin⁹ cu/
Heb.13.c. stodit aduenas.s.qui dicūt: Nō habem⁹ hic manentē ciui/
tatem. i Pupillū ⁊ viduam suscipiet.i.omni opere ⁊
auxilio destitutos in h̃ sęculo/vt sperent in deū. Et etiaꝫ q̃ ha/
bēt terrena/sed nō in eis cōfidunt: pupilli ⁊ viduę dei sūt: Nā
fm quēdam modū/omnes orphani sum⁹ absente patre nostro/
Matth.6.b. nō mortuo: ad quē clamam⁹: Pater noster qui es in cęlis. Vel
p aduenas intelligit ecclesia gentiū. Omis eñ ecclesia gentiū
aduenticia est ad patres: quor non carne sed imitando est filia.
Pupilli sunt omnes fideles in hac pegrinatiōe/ quib⁹ absens
est pater: Et omnis fidelis anima est vidua/spōso absente q̃diu
sponsus abest: vnde magis patrem et sponsum desiderant: Et
hos omnes deus ꝓtegit/non visus: sed desideratus. Et ipse/
k Disperdet viā/vl'/vias/latas/peccator: q̃ hic nostrā
artā viā irrident: quor via exterminata est. Nobis quid restat?
Utiq̃ regnū dei: de q̃ suponit: l Regnabit dominus/
in sanctis suis/in secula. Hoc de magnificētia sumitur. Re/
gnabit domin⁹ in nobis: quādo corda nostra erūt in eo firma:
q̃d nō modo est. Quis dominus? m Deus tuus o sion:
q.d.ad te pertinet o ecclesia: quia tu es regnū eius nō babylo/
nia. Deinde q̃ dixerat/in secula/exponit/ n In genera/
tione et generationē.i. semper. Vel p sion intelligi potest
anima cōtemplatiua: Nam sion interp̃tat specula: in qua dns
regnat in p̃senti per gratiā: ⁊ regnabit in futuro per gloriā. Et
hoc est/in generatiōe/p̃senti: ⁊ generationē/futurā: dū/
modo: vt inquit Hieronym⁹: simus reges: et imperemus cor/
pori nr̄o: ⁊ subdāmur illud spiritui nostro: ⁊ cor nostrū sit ĩ ma
nu dn̄i nostri iesu christi/qui est bn̄dict⁹ ĩ secula seculor.

Laudate dominū Expo. Ps̄. CXLVI.

l quoniā bonus est psalm⁹. Titulus. Alleluia.
Sępe expositus est: quia laudare deū significat. Hic
ergo iterū agit de laude dei: vbi ꝓpheta monet laudare colli/
Partitio psalmi gentē israel. Intentio monet ad laudem dei. Modus. Biper/
titus est psalmus. Primo ostēdit quos colligat ⁊ quomō. Se/
cūdo post p̃dicta q̃si adhuc hęsitantes ⁊ dubios increpat/ostē
dens vnde possint laudare deū.s.si fuerint humiles: ibi: Prę/
cinite. Omnes ergo tam maiores q̃ minores ad laudē inui/
tans/ait: o Laudate dominū. Hoc dicit omnib⁹ genti/
bus. Et quasi quereremus: quare laudabimus? Laudis causā
attulit: p Quoniā bonus est psalmus. Hęc est tota
merces laudantiū.q.d.ideo laudate/qm̄ bonū ē laudare. Ipsa
eñ laus dei est nostra beatitudo. Et notandū est q̃ non dixit:
quoniā bona est laus: sed vt laudis modum exprimeret/dixit:
Quoniā bon⁹ est psalm⁹. Ipse eñ psalm⁹ est laus dei: q̃
fit nō sola voce: sed in organo manib⁹ voci cōcordantib⁹: p q̃d
significat q̃ voci debēt opa ꝓsonare: q̃ꝫ laus cessare nō debet
etiā vocis laude intermissa. Semp ergo laudat/qui semp bene
opat: qui ꝓo male agit/ blasphemat. Hęc laus pficiet ĩ ęterna
glia ad quā puenturi/mō exerceamur ĩ hac laude bonor ope/
rū. Bon⁹ est q̃ psalmn⁹: q̃ bona est laus dei. In laude nāq̃
dei/ipse act⁹ est merces q̃ ⁊ in futuro erit. Et q̃ bon⁹ psalm⁹:
ideo/ q Deo nostro sit iocūda decoraq̃ laudatio:
q̃d vtiq̃ est: si est et decora.i.vitę moribus speciosa. Iocūda
eñ ē deo q̃ ē speciosa:
q̃d nō ē ĩ ore pctōr: q̃
bonę cantilenę malis
obstrepunt moribus.
Eccli.xv.c. Non ē spe/
ciosa laus ĩ ore pecca/
toris. Nota hic q̃ per
psalmodiā ⁊ p laudem
dei aia ꝓmo reficit et
pascit. Eccli.xlix.a. In
oi ore q̃si melidulcabit
memoria ei⁹. Hoc dic
de iosia. Laus eñ dei
ē q̃si species aromatica ĩ ore. Ps̄. Quā dulcia faucib⁹ meis elo/
quia tua. Secūdo a tędio releuat. Ps̄. Cantabiles mihi erāt
iustificatiōes tuę in loco pegrinatiōis meę: Sicut viatores tę/
dio affecti cantant. Tertio fit iocūdior.j.Regl.q̃.a. Exulta/
uit cor meū in dno ⁊c. Quarto minus grauat. Daniel.iij.e.
Tres pueri positi in fornace dno decantantes non vrebant.
Quinto ad diligēdū deū inflāmat.q̃. Machab.j.e. Jonatha
inhoāte: et alijs respōdētib⁹ ignis accēsus ē. Sexto a pctō re/
trahit. Esa.xlviij.b. Infrenabo te laude mea ne intereas. Se/
ptimo spōsū recupat: sic auis parē suū recupat cātādo. Cāt.
ij.d. Sonet vox tua ĩ aurib⁹ meis. Octauo mitigat a tēptatio/
ne.j.Regl.xvj.d. de saul: cui⁹ vexatio p cantū siue sonū mi/
nuebat. Inde fabulose dictū ē q̃ orpheus lyra sonādo ⁊ cātu
mirifico vxorē ab iferis ifernales furias mitigādo reuocauit.
Et sup illud Mūeri.xxij.a. Misit q̃ nūcios ad balaā ⁊c. dicit
Origen. In q̃busdā pl⁹ valere ꝓba q̃ꝫ opa. Q̃d eñ exercitus
neq̃t efficere/h̃ ꝓbis efficit. Et.j. Or si magi pharaōis virtu/
te verborum malorum mutauerūt virgas in serpētes: multo
magis hoc facit verbum bonorū. r Edificans hierusa/
lem domin⁹.q.d. ideo laudādus est deus: quia ędificat hie
rusalem spiritualē.s. cęlestem ecclesiā. Quā sic ędificat: quia
cōgregat/ s Dispersiōes israel: id est fideles dispsos de
toto mūdo collectos ad regnū. Vel/hierl'm.i.generalē eccle
siā: cui⁹ ps triūphat in cęlis: vbi ciues sunt angeli: ⁊ ps militat
ĩ terris quę pegrinat a dno. Sed respexit deus pegrinationē
nostrā: et dispsos in christo collegit: quē pax misit ad captiui/
tatē nostrā redimendā p̃cio sanguinis.q.d.dicis vt laudem⁹
deū: et q̃s est de⁹ noster? Respōdet: Dns ędificans hie/
rusalē/de viuis lapidib⁹ ruinā angelicā reparans. Et ipse/
t Cōgregabit/in vna fide ⁊ charitate: s Dispersiōes
israel: id est fideles olim dispersos. Dns eñ ędificat eccle/
siam siue fidelem animā multipliciter. Primo extrahit eam
de lapidicina: id est de massa aliorū. Esa.lj.a. Attēdite ad pe/
tram vnde excisi estis. De ista separatiōe. Eccli.xlvij.a. Sur/
rexit nathā q̃si adeps separatus a carne. Secūdo excutit tri/
bulatiōbus et dolat malleis ęgritudinū et pscutionū. Osee.
vj.b. Propter hoc dolaui in ꝓphetis ⁊c. Tertio politur do/
ctrinis ⁊ sculpit virtutib⁹.iij.Regl.v.d. Prącepit rex vt tol/
lerēt lapides et dolauerūt eos cementarij salomonis. Quar/
to ponunt in ędificio spirituali: quādo diuersis officijs man/
cipant. Eph̃.iij.c. Dedit quosdam apostolos/alios ꝓphe/
tas ⁊c. Ibi sunt duodecim diuisiones ministrantiū. Quinto
ligantur bitumine charitatis inseparabiliter. Dicit enim q̃
lapides siue ligna bitumine asphalti coniuncta separari non
possunt: sed potius frangunt: sanguis tñ menstruus bitumen
hoc diuidit: sic vniti deo per charitatem corpus propriū po/
tius in frusta diuidi patiuntur q̃ꝫ a christo lapide/ cui vniti
sunt separari possint: sicut dicebat apostolus/ Roma.viij.g.
Certus sū q̃ nihil poterit me separare a charitate dei q̃ est in
christo iesu. Solū autē peccatū mortale in sanguine mēstruo
significatū: hoc potest glutinū separare/quo domin⁹ disper/
sos cōgregauit. Et quomodo eos cōgreget/declarat dicens:
Qui sanat cōtritos corde

n in generatiōe ⁊ generationē.

Alleluia. (CXLVI.

o Laudate dnm quoniā
p bonus est psalm⁹: deo
q nostro sit iocunda de/
r coraq̃ laudatio. Ędificans
s hierusalē dominus: dispēr/
t siones israel cōgregabit.

De fructu et utilitate psalmodie
Al. †laus
Al. †israelis colligens
Ps̄.118. Ibidem
Qualiter dns edificat ecclesiam siue alias fideles adinstar edificij materialis